

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg gør opmærksom på, at spørgetiden må bruges til spørgsmål til ministeren og ikke til diskussion med spørgeren.

Kurt Hansen (VS):

Det er også et spørgsmål til ministeren. Jeg vil godt spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren klart vil sige fra og få stoppet dette sorte propagandafelttog imod arbejderklassen, førend der ligger præcis dokumentation for, at der er tale om, at folk søger at unddrage sig arbejde. Det, der er tale om, er jo ikke, at man kan bevise, at nogle virksomheder mangler arbejdskraft. Det, der skal bevises her, det er forekomsten af nassere og spekulanter. Jeg vil godt spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren vil sige fra over for det sorte propagandafelttog.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg er jo ikke nogen særlig tilhænger af hverken sorte eller røde propagandafelttog, det må jeg erkende uden videre. Jeg er heller ikke tilhænger af den hetz, der føres fra visse kredses side mod de arbejdsløse med beskyldningerne om, at nu er understøttelsen så høj, at man ikke vil tage arbejde. Jeg gør opmærksom på, at det er ikke mere end 3 år siden, at vi i dette land havde den højeste beskæftigelse i landets historie, og vi havde en understøttelse, som forholdsmaessigt svarer til den, vi har i dag, og alle ville arbejde. Alle ville arbejde, blot de kunne få arbejde, der er blot ikke mulighed for det nu.

Må jeg i øvrigt føje til i anledning af det, hr. Bay sagde om annonceklipperne, at når man annoncerer i stedet for at henvende sig til arbejdsformidlingen, så er det for det første, fordi man ikke ønsker at bruge arbejdsformidlingen, og for det andet fordi man ønsker 30, 40, 50 at vælge og vrage imellem. Det skal man lige være opmærksom på.

Bay (FP):

Ved ministeren på forhånd, at de pågældende annoncører ikke i forvejen forgæves har henvendt sig til arbejdsformidlingen og først derefter har annonceret?

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det kan jeg naturligvis ikke vide for hvert enkelt tilfælde, men jeg vil gerne gøre op-

mærksom på, at dengang vi havde arbejdsanvisningen i fagbevægelsen, var det på samme måde, at et meget stort udsnit af erhvervsvirksomheder foretrak annoncevejen, på samme måde som man gør det nu.

Om man også i nogle situationer har rettet henvendelse til arbejdsformidlingen om at få arbejdskraft, det ved jeg ikke, men det er i alle tilfælde efter de oplysninger, der foreligger for mig, sådan, at i alle de situationer, hvor en virksomhed har søgt arbejdskraft og man har haft ledig arbejdskraft, der svarede til de krav og ønsker med hensyn til kvalifikationer, som den pågældende virksomhed havde stillet, så fik den også den arbejdskraft.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Voigt (FP) til justitsministeren:

„Ministeren bedes forklare, hvorfor politiet i Odense nægter at udstede nye pas til borgere, når de ønsker det fornyet, selv om det først udløber til f. eks. juli måned 1976.“

(Spm. nr. 356).

Voigt (FP):

Når jeg har stillet dette spørgsmål til ministeren vedrørende pasudstedelse, skyldes det et cirkulære af 6. februar 1976 fra justitsministeriet, som er udsendt til landets paskontorer, hvori det meddeles, at pas ikke må fornyes, medmindre det må anses for nødvendigt af hensyn til en forestående rejse.

Jeg er naturligvis bekendt med § 6, stk. 4, i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 114 af 30. marts 1963, hvori der står, at pasindehaveren ikke er berettiget til at få nyt pas i gyldighedsperioden, medmindre visse forhold gør sig gældende. Jeg vil derfor også spørge ministeren: hvorfor har man ændret praksis vedrørende § 6, stk. 4?

En borger i dette land har altid kunnet gå op på det stedlige paskontor og få sit pas fornyet, selv om det ikke var udløbet. § 6, stk. 4, er aldrig blevet håndhævet så bombastisk som i disse dage og måneder.

Begrundelsen i det udsendte cirkulære vedrørende pasfornyelsen siger, at justitsministeriet vil fremsætte lovforslag med henblik på forhøjelse af det almindelige pasge-